

TIDEN MELLAN ADHAN OCH SUHUR

PROFETENS RÅD

Hadithen återges genom en välkänd kedja: Muslim b. Ibrahim → Hisham → Qatada → Anas → Zayd b. Thabit. Zayd berättar att de åt *suhur* tillsammans med Profeten ﷺ, varefter han reste sig för att be. När Zayd frågade hur lång tid det var mellan *adhan* och *suhur*, svarade Profeten ﷺ: **"Tiden det tar att recitera femtio verser." (ad-Darimi)**

Denna korta utsaga är en av de centrala texterna för förståelsen av *suhur* som en sunnah, dess tidpunkt, och den profetiska balansen mellan att fördröja suhur och samtidigt inte riskera att gå in i förbjuden tid. Hadithen förenar juridisk precision, spirituellt visdom och en språklig elegans som är typisk för profetiska uttryck.

Teologisk och rättslig analys

Suhur som en profetisk praxis och välsignelse

Hadithen visar att Profeten ﷺ själv åt *suhur*, och att han gjorde det tillsammans med sina följeslagare. Detta är i linje med andra hadither där han säger:

- *"Tasahharu fa-inna fi al-suhur baraka."*
(*"Ät suhur, för i suhur finns välsignelse."*)

al-Nawawi betonar att denna hadith visar att suhur inte är en teknisk detalj, utan en del av den profetiska livsrytmen – en handling som bär både fysisk och andlig välsignelse.

Fördröjd suhur – men inte till gränsen av osäkerhet

Zayd b. Thabit anger att tiden mellan suhur och bönen var "som att recitera femtio verser". Detta är en **måttlig tidsrymd** – varken för lång eller för kort.

- **Ibn Hajar** förklarar i *Fath al-Bari* att detta motsvarar ungefär 10–15 minuter beroende på recitationshastighet.
- Syftet är att visa att Profeten ﷺ **fördröjde suhur**, vilket är sunnahh, men inte så mycket att han riskerade att äta efter att fajr inträtt.

Detta illustrerar en central princip i shari'a: **balans mellan fromhet och försiktighet**.

Hadithens funktion i fastans rättsliga struktur

Hadithen används av de klassiska rättsskolorna för att:

- fastställa att suhur är rekommenderad (*mustahabb*),
- visa att det är sunnahh att **äta sent**, nära fajr,
- men att man samtidigt ska lämna ett kort tidsutrymme för att undvika att äta efter att tiden inträtt.

al-Qurtubi, i sin tafsir av versen om fastan (2:187), nämner denna hadith som ett exempel på hur Profeten ﷺ praktiskt implementerade versens ord:

"Ät och drick tills den vita tråden skiljs från den svarta."

Hadithen konkretiserar alltså Koranens princip genom profetisk praxis.

Språklig analys av nyckeluttryck

”تَسَحَّرْنَا” – *tasahharna*

Formen *tafa‘ala* (form V) av roten *s-h-r* betyder ”att äta suhur”.

Det är en reflexiv form som antyder **avsiktlig handling**, inte bara att man råkar äta sent.

Språkligt markerar det att suhur är en **medveten religiös handling**, inte en slumpmässig måltid.

”قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ” – ”reste sig för bönen”

Uttrycket antyder:

- att bönen inträdde direkt efter suhur,
- att Profeten ﷺ var noggrann med att inte fördröja fajr-bönen.

Språkligt är *qama ila* en fras som uttrycker **aktiv förberedelse** och inte bara att man ”börjar be”.

”قَدْرُ قِرَاءَةِ خَمْسِينَ آيَةً” – ”tiden det tar att recitera femtio verser”

Detta är hadithens kärnfras.

- *qadr* betyder ”mått”, ”omfång”, ”tidsrymd”.
- *qira’a* är själva recitationshandlingen.
- ”femtio verser” är en **relativ tidsangivelse**, inte en absolut.

Språkligt är detta en elegant profetisk metod:

i stället för att ange minuter – som varierar mellan samhällen – anger han en **universell måttstock** som varje muslim kan relatera till.

Ibn Hajar noterar att detta är en återkommande profetisk stil: att ange tid genom handlingar (t.ex. ”tiden det tar att mjölka en get”, ”tiden det tar att kasta tre stenar”).

Syntes

Hadithen lär oss flera centrala principer:

1. **Suhur är en välsignad och rekommenderad handling**, och Profeten ﷺ praktiserade den själv.
 2. **Det är sunnahh att fördröja suhur**, men inte till gränsen av osäkerhet.
 3. **Profetens ﷺ tidsangivelse är pedagogisk**: han använder en universell måttstock (recitation av femtio verser) som fungerar i alla tider och kulturer.
 4. **Hadithen visar den profetiska balansen** mellan fromhet, praktisk visdom och försiktighet.
 5. **Klassiska lärda** som al-Nawawi, Ibn Hajar och al-Qurtubi använder denna hadith för att förklara både fastans etik och dess praktiska struktur.
-
-

[ad-Darimi](#), [FASTAN](#), [RAMADAN](#), [Suhur](#)

«[FASTAN FÖR MÄNNISKORNAS VÄGLEDNING](#)

[RÄTTSKOLORNA OCH SUHURS TIDPUNKT](#)»

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)